

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/716/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415201425
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6415201425.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci v právnej veci navrhovateľa M. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. N. XXX, zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47234466, proti odporcovi POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 145,73 eur s prísl., na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu v Žiari nad Hronom č. k. 5C 58/2015 - 47 zo dňa 06.05.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporca je **p o v i n n ý** **n a h r a d iť** navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 24,99 eur na účet jeho právneho zástupcu Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár s.r.o., číslo účtu XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 145,73 eur spolu s 8,05 % ročným úrokom z omeškania od 16.02.2015 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Druhým výrokom súd vyslovil, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach úveru k Zmluve o úvere č. 609400066 zo dňa 04.01.2010 v bode 17: „Zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom“ je neprijateľná. Tretím výrokom súd odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 139,16 eur k rukám jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že návrhom doručeným súdu dňa 16.02.2015 sa navrhovateľ titulom bezdôvodného obohatenia od odporcu domáhal vrátenia platieb poukázaných na účet odporcu dňa 14.02.2012 vo výške 41,00 eur, dňa 14.03.2012 vo výške 41,00 eur a dňa 16.04.2012 vo výške 63,73 eur, aj s 8,05 % ročným úrokom z omeškania od 16.02.2015 do zaplatenia. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že tento nárok navrhovateľ vyvodil zo Zmluvy o úvere uzatvorenej s odporcom dňa 04.01.2010, na základe ktorej odporca (ako veriteľ - dodávateľ) poskytol navrhovateľovi (ako dlžníkovi - spotrebiteľovi) finančné prostriedky v sume 250,00 eur s tým, že mal veriteľovi túto sumu vrátiť zvýšenú o 242,00 eur (o poplatok), a to postupe v mesačných splátkach po 41,00 eur počnúc od 13.02.2010. Predloženú Zmluvu o úvere súd posúdil podľa ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako zmluvu spotrebiteľskú, resp. o spotrebiteľskom úvere, ktorá síce spĺňa podmienku písomnej formy, nakoľko však neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy, ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý úver treba považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Navrhovateľ zaplatil odporcovi spolu sumu 636,73 eur, hoci mu vznikla povinnosť zaplatiť navrhovateľovi iba 250,00 eur, t.j. istinu úveru. Plnenie presahujúce túto sumu predstavuje bezdôvodné obohatenie odporcu na úkor navrhovateľa vo výške 386,73 eur. Navrhovateľ žiadal vrátiť len časť bezdôvodného obohatenia v rozsahu 145,73 eur, preto

súd podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zaviazal odporcu vydať navrhovateľovi bezdôvodné obohatenie v uplatnenom rozsahu. Súd priznal navrhovateľovi aj úrok z omeškania s poukazom na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. odo dňa podania návrhu. Nakoľko ide o spotrebiteľský právny vzťah, súd je povinný v takomto prípade aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka a dojednanie účastníkov o aplikácii Obchodného zákonníka je neplatné, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p., zásady úspechu účastníkov vo veci. Navrhovateľovi, ktorý bol v konaní úspešný, priznal náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal odporca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Namietal voči záveru súdu, že Zmluva o úvere č. 609400066 uzavretá účastníkmi je zmluvou spotrebiteľskou, pretože navrhovateľ si poskytnutý úver vzal na účel zamestnania a namietal aj voči záveru súdu, že dohoda účastníkov o voľbe Obchodného zákonníka je neprijateľná, nakoľko i súdna prax zhodne určila použitie Obchodného zákonníka a nezávisle na dohode strán v prípade sporov o vydanie bezdôvodného obohatenia na základe neplatnej zmluvy o úvere.

Vzťah Obchodného a Občianskeho zákonníka je založený na subsidiárnom základe, čo znamená, že Občiansky zákonník je vo vzťahu k Obchodnému zákonníku všeobecným a podporným právnym predpisom. Odporca nesúhlasí s názorom súdu, že dojednanie o aplikácii Obchodného zákonníka je v neprospech spotrebiteľa.

Rozhodnutie súdu nie je preskúmateľné, pretože súd sa riadne nevysporiadal s charakterom danej Zmluvy o úvere a podľa názoru odporcu zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Navrhovateľ plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, predmetná zmluva nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, právny dôvod na plnenie zo zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal navrhovateľ z poctivých zdrojov.

Navrhovateľ navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 24,99 eur.

Neobstojí námietka odporcu, že súd nesprávne posúdil predmetný úverový vzťah. Ide o občiansko-právnu zmluvu, spotrebiteľskú zmluvu upravenú v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a osobitným zákonom č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch. Na základe absencie obligatórnych náležitostí v tejto zmluve je táto zmluva zo zákona o spotrebiteľských úveroch sankcionovaná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Potom v rozsahu sumy zaplatenej navrhovateľom odporcovi nad rámec poskytnutej istiny úveru došlo k bezdôvodnému obohateniu odporcu na úkor navrhovateľa.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 potvrdil. Podľa § 219 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (ods. 1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (ods. 2).

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vo veci správne rozhodol. Náležite zistil skutkový stav, vec správne skutkovo i právne posúdil a rozhodnutie odôvodnil v súlade so zákonnými požiadavkami na riadne odôvodnenie rozsudku súdu (§ 157 ods. 2 O. s. p.). Odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil na tom istom základe a z tých istých dôvodov, ktoré podrobne uviedol v odôvodnení rozhodnutia okresný súd, odvolací súd na tieto dôvody v tomto rozhodnutí odkazuje.

Odporca v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by boli relevantným dôvodom a mohli mať vplyv na výsledok rozhodnutia okresného súdu.

Z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu je zrejmé a jednoznačné, že súd navrhovateľom uplatnený nárok posudzoval a priznal z titulu bezdôvodného obohatenia, ktoré obohatenie má svoj pôvod (vychádza) zo Zmluvy o úvere zo dňa 04.01.2010, o ktorej aj podľa názoru odvolacieho súdu niet pochyb, že je zmluvou spotrebiteľskou, na ktorú sa vzťahuje režim spotrebiteľského práva.

Pokiaľ odporca opakovane aj v odvolacom konaní tvrdí, že o spotrebiteľskú zmluvu v danom prípade nejde, pretože finančné prostriedky boli dlžníkovi (v tomto konaní navrhovateľovi) poskytnuté veriteľom (v tomto konaní odporcom) na účel zamestnania, s týmito námietkami sa náležite vysporiadal už okresný súd o čom svedčí odôvodnenie jeho rozhodnutia, a námietka odporcu, že v tomto rozhodnutí nie je preskúmateľná, pretože nie je riadne odôvodnená, je nedôvodná a neopodstatnená. Odvolací súd k tomu dodáva, že spotrebiteľ nemôže mať vedomosť o následkoch označenia účelu použitia finančných prostriedkov na účel zamestnania, či povolania - túto skutočnosť veriteľa často zneužívajú, ide o nekalú obchodnú praktiku, keď u spotrebiteľov vyznačujú v zmluvách takýto účel poskytnutia finančných prostriedkov, ako tomu bolo aj v danom prípade, hoci pokiaľ ide o právny status dlžníka zo zmluvy o úvere, tak tento podľa zistenia prvostupňového súdu v súvislosti so svojím zamestnaním žiadne finančné prostriedky nepotreboval, pretože pracuje vyše 20 rokov vo firme SIMKOR, s.r.o., Banská Štiavnica ako pomocný stavebný robotník v riadnom pracovnom pomere (od 23.03.1999), ide o závislú zárobkovú činnosť a na výkon svojho povolania nepotrebuje žiadne finančné prostriedky.

Zmluvný vzťah účastníkov, o ktorom niet pochýb že je spotrebiteľským vzťahom, sa vždy riadi ustanoveniami Občianskeho zákonníka a nemôže sa riadiť ustanoveniami Obchodného zákonníka, ako to potvrdzuje aj prijatá novela Občianskeho zákonníka v zmysle zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení iných zákonov zo dňa 25.03.2014, ktorá odstránila nejednotnosť v rozhodovaní súdov v tom, že jednoznačne stanovila, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Potom nemôže v rozpore s takýmto ustanovením byť a neplatná je uzavretá dohoda o voľbe Obchodného zákonníka medzi účastníkmi spotrebiteľského právneho vzťahu. Nakoľko právny predpis zákon č. 102/2014 Z. z., ktorého je táto novela súčasťou, neobsahuje prechodné ustanovenia, to znamená, že od jej účinnosti - od 1. apríla 2015 sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Za existujúcich okolností okresný súd správne vyhodnotil takúto dohodu ako neprijateľnú podmienku.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O. s. p a § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 151 ods. 1 O. s. p.. V odvolacom konaní úspešný navrhovateľ uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a to celkom vo výške 24,99 eur, v zložení: 16,60 eur odmena za 1 úkon právnej služby zo dňa 28.10.2015 - vyjadrenie k odvolaniu odporcu vo veci samej (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c)) + 8,39 eur 1x režijný paušál (§ 16 ods. 3). Odvolací súd priznal navrhovateľovi náhradu trov v uplatnenej výške s tým, že trovy je odporca povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa (§ 149 ods. 1 O. s. p.) v lehote do 3 dní (§ 160 ods. 1 O. s. p.).

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu odvolacieho súdu 3 : 0.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu odvolacieho súdu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.